

което никога не бихъ казалъ въ присъствието на тоя човѣкъ, ако не бихте ми се показали съвсѣмъ неразсудливи или твърдѣ неблагоприятни къмъ менъ: припомнете си впрочемъ, въ какво положение се намирахме тогава, когато ви доведохъ при Севта. Нели, когато дойдохте до града Перинтъ, лакедемонецътъ Аристархъ не ви позволи да влѣзете вътрѣ и затвори градскитѣ врати? Не бѣхте ли подѣ открито небе извънъ града, посрѣдъ зима? Не трѣбваше ли да си купувате храна, макаръ и тя по собственото ви признание да бѣше въ недостатъчно количество, а при това вие сами нѣмахте достатъчно пари, съ които да си я доставите? Въпрѣки това ние бѣхме заставени да останемъ въ Тракия, защото триеритѣ, застанали на стража, не ни позволяваха да минемъ въ Азия; а останѣхме ли тамо, би трѣбвало да прѣбиваваме въ неприятелска страна, дѣто ни се противопоставяха много конници, а и много пелтасти. Обаче ние разполагахме само съ хоплити, които биха могли да взематъ малко храна, ако биха навлѣзли въ селата въкупомъ, но нѣмахме срѣдства да прѣслѣдваме неприятеля и да плячкосваме роби или овце, тъй като азъ не виждахъ у васъ нито конници, нито пелтасти, годни за подобна цѣль. Ако въ това врѣме, когато се намирахте въ такава голѣма нужда, бихъ ви спечелилъ, даже безъ да ви уговоря нѣкаква плата, Севта за съюзникъ, който имаше и конница и пелтасти, отъ които вие се нуждаяхте, бихте ли си помислили, че съмъ се злѣ погрижилъ за васъ? Защото, слѣдъ като влѣзохте въ съюзъ съ тѣхъ, вие намѣрихте въ селата повече храна, тъй като тракийцитѣ бѣха заставени по-скоро да бѣгатъ, и получавахте тъй сжщо дѣлъ отъ заграбенитѣ овце и роби. И щомъ се присъедини къмъ насъ конница, ние вече не виждахме никждѣ неприятель, докато по-рано неприятелитѣ смѣло ни прѣслѣдваха съ конница и пелтасти и по никой начинъ не ни оставяха да се разпрѣсваме на малки групи, та по тоя начинъ да си набавяме храна въ по-голѣмо количество. Но въ това ли се състои ужасното нещастие, че тоя, който ви осигури тая безопасность, ни заплати свръхъ нея наистина не твърдѣ значително възнаграждение, и затова ли мислите, че по никой начинъ не трѣбва да ме оставите живъ? А какъ си отивате сега отъ тукъ? Не прѣкарахте ли зимата въ охолность, та ви остава спастрено това, което получихте отъ Севта? Защото вие живѣяхте за смѣтка на